

Kam zmizel můj malý námořník?

Helena Vondráčková

Hrál příštím přílivům
v bárce chtěl se svézt
Kráčel,
jak na oslavu váhání,
 pryč od davu a strádání,
smířen s temperou můj námořník.
k příštím přílivům

Štíhlou
a vyzdobenou přídí zval,
co kapesníků snících damlíně táhl stín
loučí se s ním.
k příštím přílivům

Hádej,
kdy tenhle obraz vítal svět,
to bylo mně snad míň jak pět
vláčí zvolna stín
a jemu víc.

(Přídí bloumá, vábí chládkem svým,
sítí houpá, půjčil jí svůj stín,
šátkem mávnout chtěl, však není čím)

(Přídí bloumal, hrál a chládkem svým
sítí houpal, půjčil jí svůj stín,
šátkem mávnout chtěl, však není čím)

hrál příštím přílivům,
v bárce chtěl se svézt
Hádej,
kdy tenhle obraz vítal svět,
to bylo mně snad míň jak pět
s modrou temperou
a jemu víc.
k příštím přílivům

Šálou
byl zahalen můj námořník,
já přikreslila tváři knír,
příštích přílivů s dýmkou si hrál.
v bárce chtěl se svézt

Zůstal
ti v koutě po něm prázdný rám,
to nechci slyšet, říkáš krám,
s modrou temperou secesní kýč.
k příštím přílivům

Snímám
ten v rozích zašlý bílý stín,
co po obrazech nejde smýt,
k příštím přílivům skryš pro něj mám.
v bárce chtěl se svézt

Kráčel,
jak na oslavu váhání,

pryč od davu a strádání, s modrou temperou
 můj námořník.
 k příštím přílivům